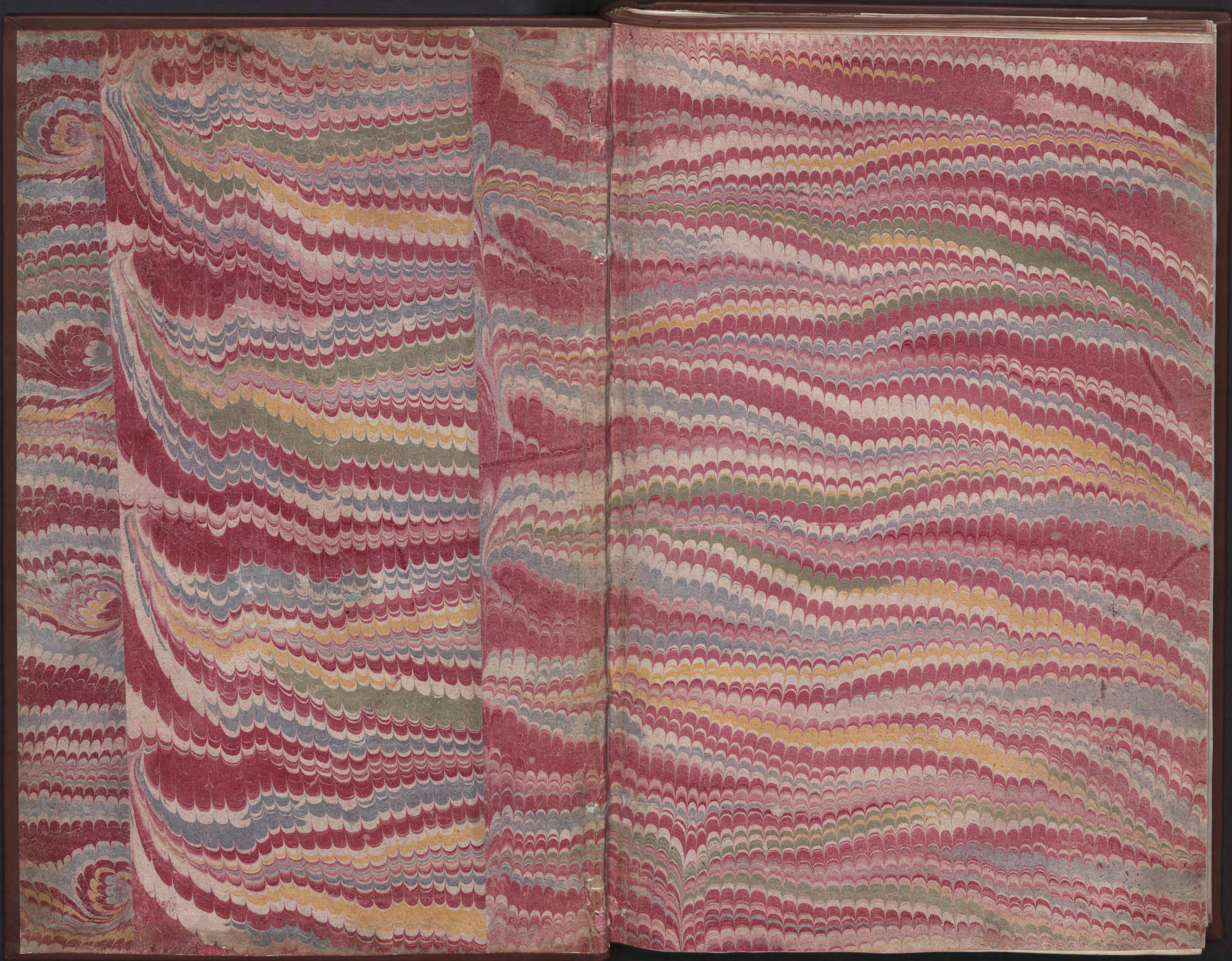

1093. TERRAE
MVSEI REGII
DRESDENSIS

QVAS

DIGESSIT DESCRIPSIT

ILLVSTRAVIT

D. CHRISTIANVS GOTTLIEB
LVDWIG

ACCEDVNT

TERRARVM SIGILLATARVM
FIGVRAE

LIPSIAE

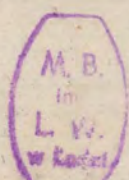
EX OFFICINA LIBRARIA IOANN. FRIDER. GLEDITSCHII

A. O. R. MDCCXLVIII.

TERRE
MUSEI REGII
DRESDENSIS

QVAVS
DIGRESSIT DESCRIPSIT
ILLVSTRAVIT

D. CHRISTIANVS GOTTLEB
LVDWIG

54 876/77

ACCEDANT

TERRARVM SIGILLATARVM

FIGURAE

LIPSIÆ

EX OFFICINA LIBRARIA IOHANNIS FRIDERICI GLEDITSCHII
A. O. R. MDCCXVIII

PRAEFATIO.

EX quo AVGVSTISSIMVS POLONIARVM REX et ELECTOR SAXONIAE, PATER PATRIAE INDVLGENTISSIMVS, fixa a DIVO PARENTE vestigia, vt in omni genere virtutum, sic in bonarum litterarum ornandarum studio, premens, in conquirendis iis, quae ad instruendas et amplificandas liberales artes faciunt, eos, quibus id officii genus datum est, sollicitos esse iusserat, fieri non potuit, quin etiam naturalis historia, in primis certe digna illa studio hominis liberalis, ex OPTIMI REGIS vere Regio instituto, tantum incrementi splendorisque perciperet, vt ex ditissimo hocce thesauro, qui digne satis adumbrari non potest, quaedam tantum, ex quibus componitur, partes depromi et OPTIMI PRINCIPIS iussu, strenuis naturae indagatoribus exhiberi potuerint.

Cum vero tam varia sint Regii Musei ornamenta, quam est ipsa rerum natura, terris quoque inter ea locus debuit concedi. Pretium enim et iustum quidem illud, terris, a non nullis ex eruditorum cohorte, constitutum inuenies, qui varias, quas casus obtulerat, glebas, simul cum aliis naturae operibus, illustra-
tas

einige Orte in der Schweiz entdeckt. Zürich 1743. 4.

SYLVATICVS MATTHAEVS
Opus Pandectarum Medicinae. Venetiis 1511. fol.

THEOPHRASTVS ERESIVS
Liber de Lapidibus interprete Dan. Furlano. Vti sumus editione Operum, quae prodit Hannoniae 1605. fol.

TOVRNEFORTIVS PITTONVS
Relation d'un Voyage du Levant Tom. I. II. a Amsterdam 1718. 4.

TRALLES BALTHASARVS LVDOVICVS
Virium, quae terreis remediis gratis hactenus adscriptae sunt, examen rigorosius. Vratislaviae 1740. 4.

VALENTINI MICHAEL BERNHARDVS
Prodromus Historiae Naturalis Hassiae. Gies-sae 1707. 4.

Museum Museorum, oder vollständige Schau-bühne der Natur-und Materialien-Kammer, Tom. I. IV. Franckfurt 1714. fol.

Historia Simplicium Reformata sub Musci Museorum titulo antehac in vernacula edita, nunc

a Job. Conrad Beckero latio restituta. Franco-furti. 1716. fol.

De Terra Sigillata Brachmanum. Ephemer Nat. Curios. Cent. I. II. Obseru. 179. pag. 384.

VOLCKMANNVS GEORGIVS ANTONIVS
Silesia Subterranea. Lipsiae 1720. 4.

WAGNERVS IOHANNES JACOBVS
Historia Naturalis Helvetiae curiosa in VII. Sectiones compendiose digesta. Tiguri 1680. 12.

am. WALD GEORGIVS
Bericht und Erklärung wie und was Gestalt das new von ihm erfundene Terra Sigillata und Vniuersal - Artzeney zu gebrauchen sey etc. Gedruckt zu St. Gallen 1582. 4.

WALLERIVS IOHANNES GOTTSCHALK
Mineralogia, eller Mineral Riket inder och beskriuit. Stockholm 1747. 8.

WOODWARDVS IOHANNES
Fossils of all kinds, digested into method. London. 1728. 8.

WORMIVS OLAVS
Museum, siue Historia rerum rariorum, tum naturalium, quam artificialium, quae Hafniae in aedibus Authoris seruantur. Amstelodami 1655. fol.

CAPVT I. DE TERRA IN GENERE.

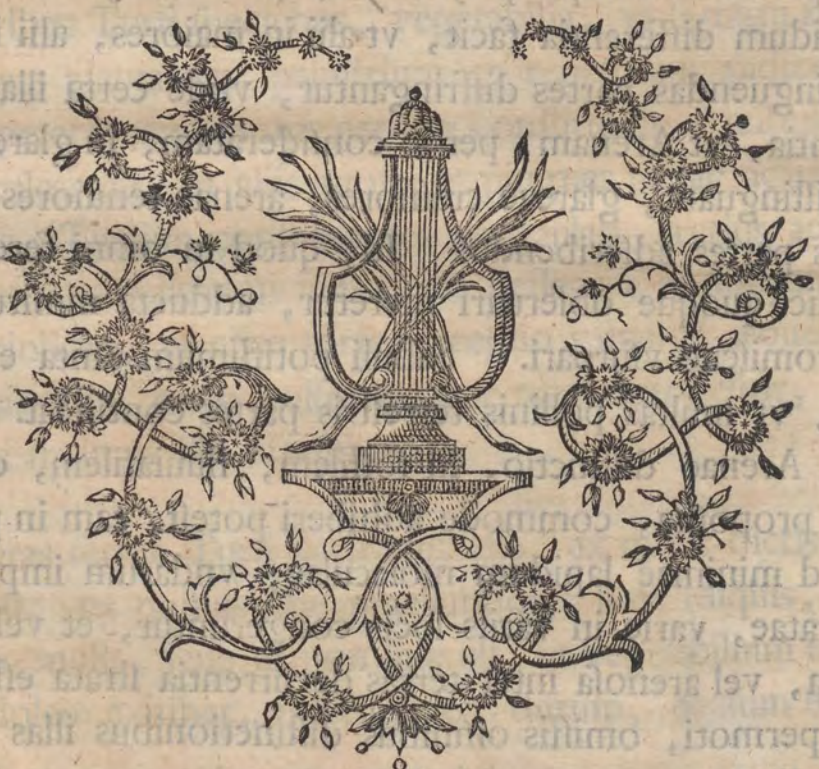
Corporum naturalium generatio et dissolutio quotidie obseruata, huius vniuersi mutationes considerantibus, haud leue praebet oblectamentum. Etsi vero abstrusa elementorum natura eorumque affectiones ab acutissimis quoque philosophis perspicere nequeant; crebra tamen phaenomenorum contemplatio, quae illos, qui res naturales praetereuntes tantum intuentur, nec in causas inquirunt, egregia varietate delectat, attentos rerum naturalium scrutatores noua semper spe, incognita adhuc detegendi, allicit, et ad interiora rimanda impellit.

Terra, foecunda utpote mater, in gremio suo semina continet, ex quibus corpora trium naturae regnorum temporis successu formantur. Ipsa haec corpora, iterum dissoluta, ad terram redeunt, quo noua mutatione facta, per tot mixtionum et aggregationum series, varia semper et noua forma se nobis sistant. Diuersissimae fossilium particulae, in terra, aqua et aere dispersae, plantarum vegetationi inseruiunt, et in his omne animalium nutrimentum praeparatur. Postquam enim particulae in succos vegetabilium delatae nouas mixtiones subierunt, peculiarem quidem sibi quaeque propriam recipiunt naturam, aptae tamen magis euadunt, quae ab animalibus in nutrimentum conuertantur. In his enim vltimam nutritionem et incrementum praestare non possent, nisi mutationibus illis ad naturam animalium propius accederent. Nam praeter digestionem, in primis viis peragendam, circulus humorum, qui a cordis vi et aliis causis, in corpore concurrentibus, dependet, motum partium intestinum efficit atque intendit, et ita mixtionem animalem perficit. Quem vero latet, post tantas mutationes omnia iterum ad terram

LAPIDOSAE terrae eodem fere modo considerandae sunt. Appellamus vero hoc nomine concreciones quasdam singulares, quae ad vera lapidum genera referri nequeunt, et terris insuper densiores inveniuntur. Variæ enim terræ, temporis successu, subtilissimo, quod eas coniungit, glutine indurato coalescunt, et per varias concurrentes causas sensim sensimque indurantur, ita, ut curiosis naturæ indagatoribus tales sæpius glebæ offerantur, quæ in intermedio quasi statu deprehensæ, mutationis corporum naturalium euidentiâ satis ostendunt exempla, quæ itaque in parte historica notanda tantum, in physica vero curatius paulo pertractanda sunt.

Haec, quæ in pertractatis nunc terris spuris de terrenorum corporum ad alia mineralium genera transitu monuimus, ab instituto nostro non prorsus aliena esse videntur, in primis cum haud paucos futuros praeuideamus, qui non nulla harum terrarum genera aut ad terras veras, aut ad alia regni mineralis capita referenda esse putabunt, idque eo magis, quod certi, qui naturæ producta accurate satis definiunt, limites determinari vix possunt, ipsa potius naturalia corpora gradu quasi sibi iniucem succedere videntur. Rebus his ita comparatis, cuilibet, qui integrum minerarum systema proponit, liberum relinquimus iudicium, si

corpora quaedam ad terras reiiicere, vel in aliis potius doctrinae capitibus enumerare velit.

CAP. III. DE TERRARVM SPECIEBVS.

Quanquam in simplicissima terrarum compositione et indole disquirenda, plures, quam quas superius in generum descriptione proposuimus, ideas, ex certis et essentialibus, sic dictis, notis eruere vix valeamus, nondum tamen eo iam peruenimus, ut diuersae tantum terrarum varietates proponi nunc possint. In tanto namque tamque insigni terrarum, quæ nobis ordinandæ restant, numero, varias adhuc et accidentales deprehendimus differentias, quæ, ut alias terras inter species referamus, alias vero varietatibus tantum annumeremus, efficiunt.

Facile quidem concedimus, desumptam a loco natali differentiam, ad quam multi in definiendis terrarum speciebus tantum respicere solent, nihil valere: praeditae enim iisdem notis terræ, ex diuersis admodum locis si eruuntur, vnico atque eidem generi et speciei annumerandæ sunt, nec ad varietates commode referri possunt, sed diuersa tantum individua fiunt. Attamen, si in diuersis locis particularum terrenarum dispositio ita mutatur, ut illa, characteribus sensu cognoscendis, describi queat, tunc gleba quidem, si parum ab alia differt, ad discrepantes vnus speciei varietates, si vero differentia magis conspicua inueniatur, ad species diuersas vnus generis ableganda erit.

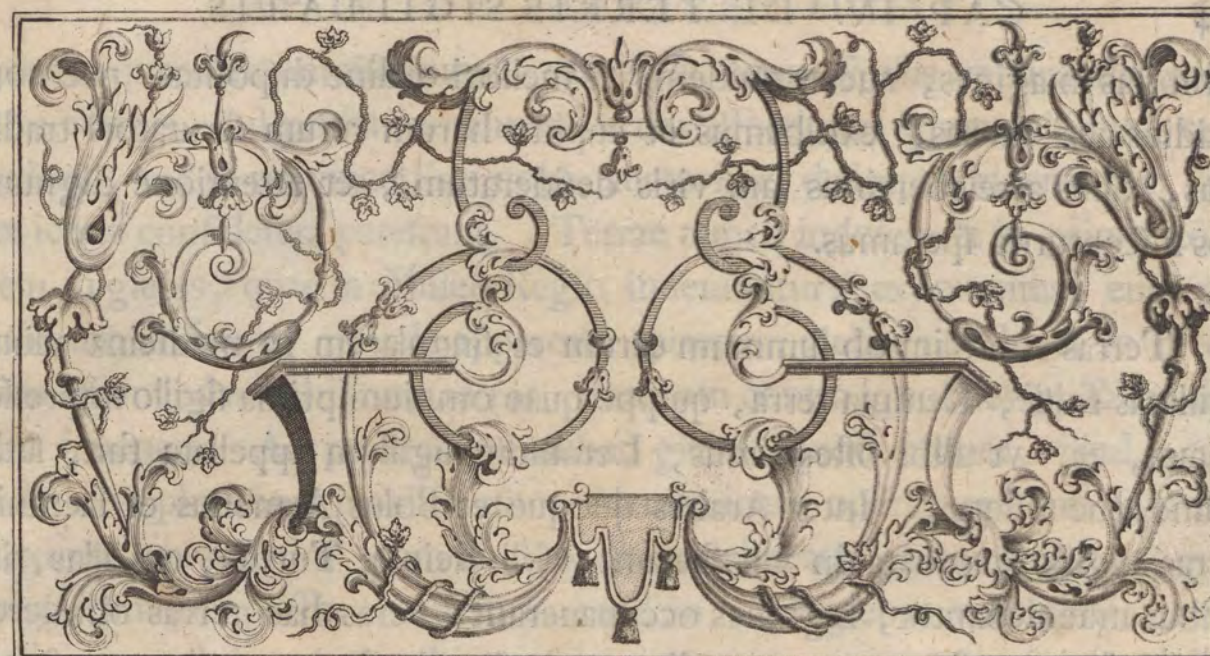
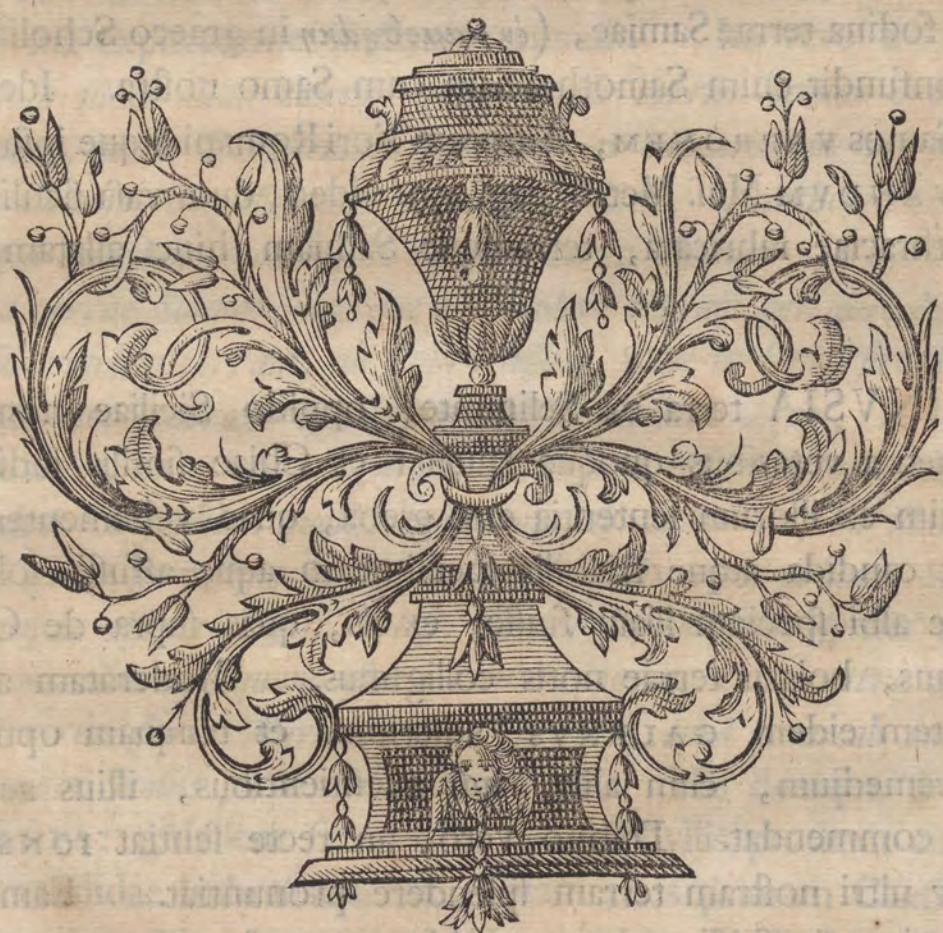
Illas vero glebas prae reliquis diuersis speciebus annumerandas esse putauerim, quæ, cum quoad maximam sui partem illa inprimis terra consent,

scimus, nostram terram, si coeruleo inficiatur, colorem indici imitari.

Uterius adhuc in enumerandis veterum terris progredi et Sardiniam, quae alba erat^g Bezaariam^h, Calcimoniam, eodem, quem hactenus secuti sumus, ordine declarare potuissimus. Sed, cum pauca forte, et ea tantum, de iis monenda supersint, quae in nominatis auctoribus facili inueniri poterunt negotio, huic nunc capiti finem imponimus, et longius iamiam in his, appendicis loco subnectendis, terris commorati, ad alia, a nobis nunc exequenda, paramus transitum.

^g) PLINIVS Hist. Nat. Lib. XXXV cap. 17. PAV-
LVS AEGINETA de Re Med. Lib. IV cap. 146.

^h) IMPERATVS Hist. Nat. Lib. V cap. 34 p. 163.
i) IMPERATVS Lib. cit. cap. 40 pag. 166.

C A P V T IV. DE TERRIS SIGILLATIS.

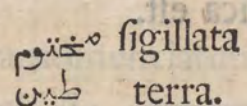
Ea est historiae naturalis conditio, ut illa, quamcunque eius partem consideremus, non artis ope producta, sed ab ipsa natura progenita corpora disquirat et prima eorundem principia et innatas quasi affectiones declaret. In terris itaque, secundum hanc normam tractandis, cum omnis earum disquisitio in terris crudis suscipi, et ex his tantum corporum naturalium limites, terrarumque ad lapides et alias mineras transitus edoceri debeat, alienum equidem ab historiae naturalis scriptore esse videtur, si terras vel lotas, vel depuratas et sigillatas ampla admodum prosequi velit oratione. Attamen, cum celeberrimus, cuius vestigiis insistimus, RIVINVS in terris sigillatis colligendis multum industriae posuerit, eadem vero nunc inter Musei Regii ornamenta collocatae multumque auctae inueniantur, non nullae praeter ea terrae, quas in crudis glebis recensendis exhibere haud potuimus, in sigillatis locum obtineant, nostrum opus insigni hoc ornamento priuare noluimus.

Nec in eo quidem errorem me commisisse existimo, quem enim latet, rerum naturalium collectionibus haud incommode arte facta iungi posse, terras quoque, figura et sigillo impresso saepius tantum mutatas, indolem crudarum penitus neutiquam exuere, substantiam potius et differentes earum colores non raro clare satis inde cognosci posse. Medici deinde ex officinis pharmaceuticis non crudas tantum, sed sigillatas plerumque desiderant glebas, quae, cum saepius supposititiam terram et ignobilem quandam Argillam pro terra optima et nobili quadam Marga fiant, in simplicium medicamentorum disquisitione solliciti inuestigari debent. Dum itaque sigillatarum glebarum, a RIVINO olim aliisque auctoribus

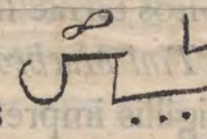
عشر
حج
نقش

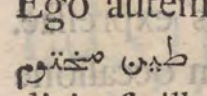
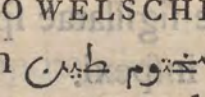
Alius eiusdem fere ponderis carneus, et tertius drachmalis subrufus hanc sphragidem continebant. Quos haudquaquam genuinos esse, ἐκτύπωμα superiores characteres infeliciter in medio et fine exprimens satis superque prodit.

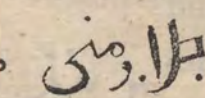
Pastillum possidemus dimidiam drachmam pendentem et carneum colore, qui hos praefert characteres

Integre lego sigillata
طين terra.

Massa enim minor est quam ut totum sigilli impressi capiat typum. Lemni- am hanc terram esse nullus dubito. Eiusdem enim figurae pastillus apud BELLONIVM l. c. exstat. In Museo WORMIANO fol. 9. similis pastillus ponderis eiusdem exhibetur. Verum albicantis coloris et characteres im- pressi dextro lateri incumbunt, imperite ab auctore praesentati, quod Ara- bicae linguae ignaro facile accidere potest. Visi denique sunt pastilli car- nei cinereiue coloris, quorum ille drachmalis fere est, hic dimidiam

drachmam pendet; vterque his litteris est inscriptus Vir Cl.

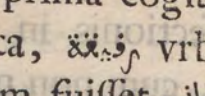
WELSCHIVS hanc rarissimam, et Sinico-Tataricam signaturam esse existi- mauit, legitque litteris euolutis كطاعي aut كنعاني id est Cathaica, scil. terra. Ego autem cum anonymo Turca apud BELLONIVM facio, atque lego Tini Machtom hoc est terra sigillata. De hoc, quod antiquissimum dicit, sigillo loqui videtur BELLONIVS l. I. Obs. c. 23. statim ab initio. Signaturam quam altero loco WELSCHIVS affert, investigare non potui, nullus autem dubito et ipsam Machtom Tini, sigillata terra, le- gendam esse. Cl. Vir WELSCHIVS admodum se torquet in interpretan- da ea, et vbi certa vestigia sistit, ignorat.

Sequens eius coniectura plausibilis est, vbi plane ὁμόσηρον me habet. Ipse terrae huius pastillum vidi drachmalem, alterumque proprium, pon- dere minorem, habeo, vtrumque carneum colore et hac signatura instru- ctum, hoc est, vti lego بول ارمني Bol Armeni, Bolus Armenus.

Notatu digna sunt verba IMPERATI V. 33. apud OL. WORMIVM in Museo, fol. 9. qui tres species nostro aevo ex insula Lemno transportari refert: „Prima est, ait, terra sacra, vel Bolus Armenus orientalis non

„tingens,

„tingens, vel alba leuiter ad cinereum vergens, quae quandoque etiam „colore incarnato ex quibus sigilla, quae hodie tanto sunt in pretio, fiunt, „quam tangere nulli licet praeter sacerdotes, etc.

Coniectura Nostri de sphragide ut vult Raficana perquam est inepta. Credibile tamen est virum hunc sollertissimum hanc aliasque suas opiniones correcturum fuisse, si per fata licuisset vltimam operi manum imponere. Fuit enim haec eius prima cogitatio, per alteram maturiorem emendanda. Si, ut prodit, Rafica, vrbs Mesopotamiae est, atque haec terra inde oriunda, scribendum fuisset الرافعي Raficani, non autem الرافحي Refachi. Sed ecce totam signaturam. Nam et ipse geminos istius modi trochiscos vidi, cinerei vel carnei coloris, singulos tres drachmae partes pendentes

ما درامر

quae ita

ما درامر

integre

ما درامر

lego:

الرافحي

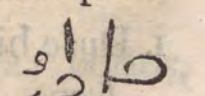
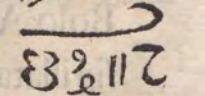
صاحب قراقمر

صاحب قراقمر

صاحب قراقمر

الرافحي

et expono: trochiscus theriacae Zaluph vel Daluph, Osmanidae mercato- ris. Nam الرافحي non est nomen gentilium, sed substantiuum, et mer- catorem notat. vid. MENINSKY in Lex. fol. 2346. Ex quo praeterea li- quet, trochiscos istius modi hic inter terrae sigillatae genera impertinenter adduci, cum sint trochisci ex theriaca confecti. Coniectura autem mea est trochiscos illos e Perside aduectos esse.

Signaturam rubicantem quinto loco a WELSCHIO nostro recensitam prae omnibus aliis inspicere gestiebam; sed ea in nullo nostratum phar- macopolio, ne Welschiano quidem, hodie Rosenbaumiano dicto, com- paruit. Persuasissimus tamen sum, B. virum rem acu haud tetigisse. In numeris quoque aliquoties est aberratum. Visi tamen sunt pastilli carnei coloris, drachmales, qui sub calcem signaturae istius modi zifras, si modo zifrae sunt, ٧٨٩١٥ praeferre videntur. In aliis tamen albetibus pastil- lis earum loco hae litterae vel signa exhibentur. ٦٦١١٢. Tota signatura haec est. Quae satis sunt intricata. Verba mediae vltimae- que lineae assequi hactenus non potui. Primae autem lineae verba nisi fallor ita sunt legenda: خانم تيري Hanem Tèri, quod est pnigitis terra, nigra Creta: dicitur alias Tin Hamet طين حماة ٦٦١١٢ terra nigra. vid. VAL. SCHINDLERVS in Lex. fol. 695. πινγίτις γῆ, ter- ra quaedam colore nigra, qualis est Ampelitis Eretriae similis. SCAPVLA in

M m m

Lexico

ro postponenda esse remediis. Prudentis medici est, ut in morbis debellandis inspidam hanc medicinam, si opus est, derelinquat, et efficaciora iis remedia substituat.

Longius adhuc terris nostris immorari, et in laudandis earum virtutibus, de robore, quod minimis inde euenit vasis, et de aucta illa, quam impetuosum humorum circuitum cohibentes terrae mouent, halituosi vaporis excretionem in medium varia proferre, et ad eandem, quam in declaranda, sanguinis orgasmum attemperandi, terrarum potestate secuti sumus normam, examinare possemus. At enim vero, omnes has, fuisse iam satis a plerisque medicorum pertractatas, terrarum vires lubens in praesenti relinquimus, idque eo maiori cum iure, cum eo tantum animo de viribus terrarum fecerimus verba, quo non nullae tantum, omnibus enim subscribere nollemus, superius allegatae probatissimorum auctorum de medica terrarum indole sententiae a priori quodam modo explicatae inueniantur. Ut enim in omni medicamentorum examine, si ex sola elementorum indole eorum vires metimur, tam fallaci insidimus fundamento, quam si vagis et minus recte institutis obseruationibus creduli nimis inhaereamus, sic iuncta haec duo nostrae cognitionis principia, ne in detegenda corporum natura a regia veri inueniendi via deflectamus, prospiciunt.

INDEX.

I N D E X.

- A.
Acrites limites terrarum et lapidum dubios esse docet 23.
Agaricus mineralis 44. 45.
Alana 48. 49.
Alexandrina 101. B. XII.
Alfarica 115. Arg. II. II. α. 135. Ma II. XIV.
Altdorfina 89. Mo XI. XI. et XVI. 146. Ma IV. I.
Altenbergensis 134. Ma II. VIII. 156. Li. VI. II.
209. Tab. IV. 32.
Altenburgenfis 168. Su. VI.
Altendorfenfis 114. Arg. I. IV. α.
Altraudensis 109. B. XV. VI. β.
Ammochryfos 178.
Ampelitis 72.
Angelimontana 153. G. VI. II. 168. Su. IV. γ.
Angerburchica 92. Tr. II. V.
Angermannica 178. Aren. V. α.
Anglica 82. Mo. III. 91. Tr. I. VII. β. 113. Arg. I.
I. n. 117. Arg. IX. I. β. 151. G. I. V. 152.
G. III. III. 172. U. III. 9.
Annabergica 89. Mo. XI. X. 99. B. XI. XI. 112.
Sm. V. II. 113. Arg. I. II. α. 125. Arg.
XVIII. III. γ. 135. Ma. II. X. 156. Li.
V. III. 172. U. II. β. et III. γ. 173. U.
V. δ.
Annaburgenfis 117. Arg. VIII. I. α. 118. Arg. IX.
III. γ. 119. Arg. X. II. γ.
240. Tab. XII. 11.
Anwaldina 35.
Aqua aspersa terrarum differentias indicat 35.
lapides murar 255.
Aqua inundationes terrae strata diuersa producant 260.
Aquisgranensis 115. Arg. IV. I. γ. 119. Arg. X. IV.
156. Li. VI. II. 179. La. I. α.
Arabicae terrae 223. 233. Tab. IX. et X.
Arenae eiusque differentiae 75.
ad terras referenda 20. 21.
Arenae varietates 177. 179.
Argenti minerae terras acculantur 24.
Argillaceae terrae effectus in corpore humano 282.
283.
Argillae characteres 53.
definitio 52.
differentia a Bolo 50.
a Smeotide 51.
figulorum proprietates 53.
genesis 267.
species 112. 125.
venarum affectiones 54.
ortus 262.
vocis origo 52.
Armenus bolus 101. 105.
Arsenicalis marga 124. Arg. XVII.
Arsenicum schistum in humum mutat 259.
Aster samius 187. 189.
- B.
Auerwaldensis 173. U. V. β.
Austriaca 150. C. III. II.
Bactiacarum salinarum 154. Li. I. XI.
Badensis 96. B. III. I. i. 110. Sm. II. 117. Arg. VIII.
III.
di Baira 177. 178. Aren. I.
Baruthina 98. B. VIII. VI. 109. B. XVI. I. 9. 117.
Arg. VIII. I. 9. 119. Arg. X. III. β. 146.
Ma. IV. IV. 148. Ma. X. VII. 152. G.
III. IV. 173. Tu. V.
Basilensis 114. Arg. II. I. α. 116. Arg. VI.
Baumanniani antri 90. Mo. XII. V. 149. Ma. VII.
et XI. III.
Beccheri de terra elementari opinio 12.
Belgica 173. Tu. I.
Bernensis 97. B. V. III. 153. G. V. I.
Bernsbacensis 119. Arg. X. II. δ.
Bertholdi vita 196. 197.
Bethlehemitica 221.
Beyerfeldensis 110. Sm. I. V. 166. O. V. α. β. 210.
Tab. IV. 36.
Bilinensis 87. Mo. VII. I. 154. Li. I. I.
Bituminosae terrae ortus 252. 253.
Blacensis 212. Tab. V. 16.
Blankenburgica 99. B. VIII. IX.
Blosiensis 212. Tab. V. 16. 199.
Bohemica 109. B. XVI. I. γ. 147. Ma. V. 148. Ma.
X. V. 206. 199. Tab. IV.
Boleslauiensis 113. Arg. I. I. α. II. α. III. α.
Boli definitio 49.
differentia ab aliis terris 50.
species 94. 110.
vocis origo 49.
Bononiensis 155. Li. IV. II.
Bornensis 136. Ma. II. XVI.
Brachmanum 234. Tab. X. 38.
Brechtelwicensis 132. Ma. II. II. 154. Li. I. VIII.
159. Li. VIII. II. 204. Tab. III. 5.
Brembergensis 132. Ma. II. II.
Bristolensis 172. U. III. 9.
Brundiflora 206. Tab. IV. 1. 199.
Brusnicensis 99. B. IX. VI. 108. B. XV. II. β. 204.
Tab. III. 6.
Burekemundensis 154. Li. I. X.
Burekhartsdorfensis 97. B. V. VIII. 99. B. IX. IX.
Burdegalis 93. Tr. VII. IV.
- C.
Cadmia fossilis 179.
Calaminaris lapis 179.
Calcareae et gypseae terrae differentia 270.
terrae effectus in corpore humano 280.
282.
Calceis viucae generatio 261. 262.
Caloris

I N D E X.

Caloris subterranei actio in lapides	256. 257.	Danica	195. Tab. I. 1.
Caminecia	145. Ma. II. XVII. 9.	Dantiscana	113. Arg. I. I. 1.
Candiae labyrinthus materiem lapideam exsudat	262.	Deckweilenfis	81. Mo. I. II.
Carolinorum thermarum	166. O. III.	Docimasticum examen in terris dubium	245.
Cassellana	93. Tr. V. I. 96. B. III. II. 2. et IV. 97.	quae in terris ostendat	272.
	B. V. VII. 99. B. IX. VIII. 100. B. X. II.	Dresden fis	86. Mo. V. IV. 114. Arg. I. IV. 7. 146.
	108. B. XV. III. 117. Arg. IX. I. a. 7.	Ma. IV. II.	
Cassubica	165. Sa. II.	Dubenensis	165. Sa. V.
Carechu terra succus vegetabilis	26.		
Chandortensis	180. La. III. 7. 2.	E.	
Characteres definitionem terrae constituentes	18.	Efferuescentia terrarum species tantum distinguit	36.
generum in terris difficiles	27. 28.	Eglouienfis	98. B. VIII. V. 149. Ma. XI. VII.
ad species et varietates adhibendi	77.	Egrana	174. Tu. VI.
	78.	Ehrenfriedersdorffensis	89. Mo. XI. XV.
terrarum a loco incerti	29.	Eperienfis	81. Mo. I. IV. 7. 146. Ma. III. 7.
ab ylu incerti	29.	Eretria	183. 185.
Chemicorum terrae distinctio	31.	Erlachiana	207. Tab. IV. 4.
Chemnicensis	90. Mo. XI. XVIII. 97. B. V. V. et	Eybenstockienfis	87. Mo. IX. III. 156. Li. VI. I.
	VIII. 99. B. IX. VII. et IX. 108. B. XV.		
	V. et VII. 3. no. B. XVIII. 116. Arg. V.	F.	
	II. 123. Arg. XIII. II. 124. Arg. XVIII.	Feckenhusana	115. Arg. III. II. 3. 116. Arg. IV. II. 3.
	III. a. 147. Ma. VI. I. 155. Li. I. XIV.	Fertilitas terrae vnde	6. 251.
	158. Li. VII. IV. 160. Li. X. III.	Fichtelbergenfis	101. B. XIII. 147. Ma. VI. III. 156.
Chia	182.	Li. VI. V.	
Chinenfis	153. G. VII. V.	Finnlandica	178. Aren. V. 3.
Chremnicensis	166. O. IV.	Finnonica	93. Tr. VII. VI. 153. G. VII. III.
Cimolia	51. 52.	Floetbecensis	123. Arg. XIII. I.
Cizenfis	113. Arg. I. I. 9. 114. Arg. I. IV. 1. 119.	Florentina	98. B. VIII. I. 213. Tab. V.
	Arg. X. II. 7.	Fluminum inundationes terras mutant	260.
Claramontanus pulvis	177.	Foliata terra	168. Su. V.
Coa	183.	Franckenhusana	100. B. IX. XII.
Coldicensis	111. Sm. IV. IV. 113. Arg. I. I. 7. et II.	Francofurtensis	150. C. I. I.
	7. 9. et III. 3. 115. Arg. IV. I. a.	Franconica	211. Tab. V. 1. 199.
Collyrion	187. 199.	Freybergenfis	88. Mo. X. I. 94. B. I. I. 113. Arg.
Colonienfis	151. G. I. VI. 152. G. III. II. 172. U. V. a.	I. II. 3. 123. Arg. XIII. III. 124. Arg.	
Color diuersus in terris vnde	271.	XIV. II. 124. Arg. XVIII. I. 3. II. III.	
terrarum ab ochra dependet	70.	et V. a. 3. 125. Arg. XIX. 154. Li.	
species tantum distinguit	37.	I. IX. 159. Li. VIII. VI. et VII. 180.	
Cometauensis	179. La. I. 7.	La. IV. 3.	
Cornubica	92. Tr. IV. II. 110. Sm. I. I.	Friabile corpus quid	18.
Creifeldensis	87. Mo. IX. VI. 90. Mo. XIII. II.	Fryburgenfis	90. Mo. XII. II.
Cretae definitio	57.		
a Wormio data examinatur	57.	G.	
differentia ab aliis terris	57. 58.	Galacires	41. 42.
genesis	268. 269.	Galaxia	43.
nominis origo	57.	Gerana	95. B. II. II.
ex pyromacho illa non oritur	268.	Gieshübenfis	172. U. III. 2. 109. Tab. III. 34.
species	150. 151.	Glaronenfis	83. Mo. IV. X. 86. Mo. V. V. 97. B.
terrae sunt alcalinae	58.	VI.	
Cubitana	164. H. X.	Glashuttenfis	87. Mo. VII. VI. 112. Sm. VII. 156. Li.
Curia varifica	108. B. XIV. VI. 159. Li. IX. I.	V. IV.	
		Glauchensis	93. Tr. VII. I. 98. B. VII. III. 109.
D.		B. XV. VII. 7. 117. Arg. VII. II. 3. et	
Dachfelbergenfis	92. Tr. II. IV.	III. 118. Arg. IX. III. 3. n. 147. Ma.	
Daerweilenfis	122. Arg. XII. II. 3.	VIII. 155. Li. I. XV. 180. La. VI. 3.	
Dalekarlica	122. Arg. XII. II. 3. I.	Glücksburgenfis	92. Tr. II. I.
Dalmatica	105. B. XIV. I. 7.	Gluten terras coniungens	120.
Damascena	160. Li. X. I.	Goerlicensis	134. Ma. II. VII.
		Goldber-	

I N D E X.

Goldbergenfis	83. Mo. IV. V. 95. B. III. II. a. 108.	Ienenfis	95. B. II. I. III. Sm. III. V. 113. Arg. I. I. v.
	B. XV. I. 7. 109. B. XVI. I. 3. 116.	117. Arg. VIII. I. a. et IX. II. a.	
	Arg. IV. III. a. 132. Ma. II. IV. et	Ienowitzenfis	107. B. XIV. IV. 147. Ma. X. I. 203.
	III. III. 154. Li. I. VII. 159. Li. VIII.	Tab. II. 47. 199.	
	I. 195. Tab. I. 3. 200. Tab. I. 30.	Ignis diuersos in terris producit effectus	245.
	199. 237. Tab. XI. 2.	subterraneus lapides mutat	256.
Goslariensis	97. B. V. IV. 99. B. IX. III. 149. Ma.	terram non mutat	19.
	XI. IV.	Iluana	94. B. I. III. 97. B. V. II. 99. B. IX. II. 108.
Graphii definitio	58.	B. XIV. V. 155. Li. I. XIII. 178. Aren. VI. a.	
species	151. 153.	Inflammabilia a terris differunt	24.
Gratienopolitana	89. Mo. XI. V.	Inflammabilis terra Beccheri	13. 14.
Grimmenfis	87. Mo. IX. IV. 112. Arg. I. I. 3.	Infrascaechensis	151. C. IV.
Grünhaynenfis	99. B. IX. X. 151. G. II. I. et II.	Ipsenfis	112. Sm. V. III.
Grünspargensis	114. Arg. I. IV. 7.	Islandica	153. G. VII. IV.
Grützingensis	114. Arg. II. I. 3. 117. Arg. VIII. I.	Islebica	92. Tr. III. II.
	7. 124. Arg. XVIII. III. 3.	Italica	81. Mo. I. IV. 3. 94. B. I. II. 108. B. XV.
Gudenfis	112. Arg. I. I. a. 113. Arg. I. III. a.	IV. 118. Arg. IX. V. a. 151. G. I. IV. 174.	
Guelpherbitana	90. Mo. XII. IV.	Tu. VIII. 178. Aren. II. 3. et IV. a.	
Gypseae et calcarcae terrae differentia	270.		
terrae effectus in corpore humano	282.	K.	
		Kellmünzenfis	93. Tr. VII. III. 116. Arg. IV. II. 7.
H.		Kulmenfis	109. B. XVI. II. a. 208. Tab. IV. 17.
Habsburgica	91. Tr. I. IX.	Künnerfbergenfis	91. Tr. I. X. 115. Arg. III. I. II. a.
Hainouienfis	114. Arg. I. IV. a. 118. Arg. IX. IV. 7.	IV. V. et IV. I. 3. 119. Arg. X. V.	
Halenfis	100. B. X. IV. III. Sm. III. IV. 113. Arg.	d. e. 3.	
I. I. 3. et III. 3. 117. Arg. VIII. I. 3. 119.		L.	
Arg. X. II. 3. 122. Arg. XII. I. 7. 165. Sa.		Lac lunae	43. 44.
VII.		eius origo ex Wormii opinione	257.
Hamburgenfis	91. Tr. I. VII. 7. 173. Tu. II. et III.	spurius officinarum	87. Mo. VIII. I.
Harthenfis	87. Mo. IX. II. 112. Sm. VI. II. 113. Arg.	Landeshutenfis	156. Li. V. I.
I. III. 7. 124. Arg. XVIII. I. a.		Langeleubenfis	113. Arg. I. III. a.
Hafelana	237. Tab. XI. 2.	Lapides in aere libero mutantur	258.
Haslauienfis	114. Arg. I. IV. 3.	aqua mutat	255.
Heidelbergensis	179. La. I. 3.	arenarii a variis causis destruuntur	258. 259.
Heltingica	86. Mo. V. III. 90. Mo. XIV. II. 93.	calcarei diuerso modo mutantur	261. 262.
	Tr. V. IV. H. VII.	excessi in aere duriores euadunt	258.
Heluetica	90. Mo. XII. III. 147. Ma. IX. 149. Ma.	in humum transeunt	259.
XI. V. 159. Li. VIII. VIII. 167. Sa. III.		igne mutari possunt	256.
179. Aren. VII.		lamellati a terris differunt	22.
Hereynica	123. Arg. XIV. I. et XV. 166. Mi. I. 178.	marie tincti facile soluuntur	258.
	Aren. VI. 3.	cum terris non coniungendi	20. 21.
Hierosolymitana	222. Tab. VIII. 29. 199.	a vaporibus mutantur	255. 256.
Hilberdsdorffensis	116. Arg. V. II.	Lapidofae terrae	76.
Hildeienfis	89. Mo. XI. XVII. 100. B. X. III. 180.	varietates	179. 180.
	La. VIII.	Lapis calaminaris	179.
Hirschbergenfis	119. Arg. X. III. 7.	fungifer	174. 176.
Hohensteinensis	92. Tr. IV. III.	variolosus	180.
Hubertsburgenfis	241. Tab. XII. 26.	Laubacensis	132. 134. Ma. II. VI. 145. Ma. III. I.
Humi affectiones	64. 65.	151. G. I. II. 211. Tab. V. 5. 199.	
differentia	251. 252.	Laubacensis	242.
varietates	162. 164.	Laublingenfis	122. Arg. XII. I. 3.
Hungarica	90. Mo. XIV. I.	Lauchstadiensis	166. O. I.
		Laufenfis	87. Mo. VII. III.
I.		Leinichenfis	118. Arg. IX. III. a.
Iablonensis	109. B. XVI. I. 3. 148. Ma. X. VIII.	Lemnia	118. Arg. IX. III. 3. 136. 144. Ma. II. XVII.
	207. Tab. IV. 5. 199.	146. Ma. IV. VI. 148. Ma. X. IX. 219.	
Iamaicensis	87. Mo. IX. V.	Tab. VIII.	
Iauorina	81. Mo. II. I. 202. Tab. II. 40. 199.	Leocenfis	82. Mo. IV. II.
		Gggg	Leuca

INDEX

Steinauensis	119. Arg. X. I. a.	Terrae a semimetallis differunt	26.
Stelechites ab osteocolla differt	45. 46.	significatus varius	3.
Stetinenfis	150. C. I. II.	solutio per aquam	19.
Stockhornienfis	81. Mo. I. III. et IV.	strata diuersa unde	247. 260.
Stollbergenfis	117. Arg. VIII. IV. 178. Aren. IV. 7.	fulphureae	71. 72. 166-171.
Stolpenfis	82. Mo. IV. III.	transitus per tria naturae regna	1. 248-250.
Strigonienfis	126-131. Ma. II. I. 154. Li. I. VI. 198.	in vegetabilibus mutationes	248.
	Tab. I. 10. 199.	viginosae genesis	252.
Sudermannica	116. Arg. IV. II. 6.	vocis ortus	4.
Suecica	114. Arg. I. IV. 1. 118. Arg. IX. V. 146.	Terrarum characteres a loco et vsu desumpti incerti	29.
	Ma. III. VI.	color species distinguit	37.
Sulphureae terrae	71. 72.	considerationis initia et incrementa	6-8.
varietales	166-171.	cuti applicatarum effectus	285-289.
Syriaca	122. Tab. VIII. 27. 28.	distinctio a chemicis proposita, in methodo	
T.		non adhibenda	31.
Tenschee	235. Tab. X. 41.	in genuinas, dubias et spurias	31.
Terra alba in maris fundo reperiunda	266.	in puras et impuras	30.
aspera	33-34.	in simplices et compositas	30.
di Baira	177. 178. Aren. I.	docimasticum examen dubium	245.
densa	32.	effluuescentia species distinguit	36.
elementaris	10. II. 246.	generum characteres difficiles	27. 28.
fatiscens	35. 36.	methodi delineatio	38.
inflammabilis Beccheri	13. 14.	difficultates	16.
macra	33.	nomina a veteribus ab accidentibus desumpta	17. 28.
mater dicta	2.	physica cognitio difficilis	244. 245.
mercurialis Beccheri	14.	specierum norma	79.
mollis	33-34.	species qua ratione constituendae	77.
pinguis	33.	varietales quomodo conficiendae	78.
rara	32.	vires difficile cognoscendae	276. 277.
di Rosa	156. Li. VI. IV.	qua ratione indagandae	278. 279.
siticulosa	35. 36.	in primis viis	289-292.
vitescens Beccheri	12. 13.	in sanguine	294-298.
Terrae in animalibus mutationes	250.	usus varii	275.
an argentum contineant	273.	Tettauiensis	98. B. VIII. II.
argillaceae vires in corpore humano	282. 283.	Tigurina	81. Mo. II. III. 92. Tr. II. VII. et III. I.
calcareae effectus in corpore humano	280. 282.		122. Arg. XI. V. 150. C. II. III.
genesis	269. 270.	Toecauensis	106. 107. B. XIV. III. 135. Ma. II. XII.
et gypseae differentia	270.	Tophi generatio	256. 257.
definitio	20.	ad lapides et terras referendi	22.
ex quibusnam characteribus constituenda	18.	Torgauensis	158. Li. VII. III.
digitos inquinant, vel non	34. 35.	Tribelenfis	115. Arg. III. II. 13.
dubiae cur pertractentur	64.	Tripelae color	48.
fertilitas unde	6. 251.	a Creta differentia	47.
gypseae effectus in corpore humano	282.	definitio	47.
ab igne non mutantur	19.	genesis	265.
ab inflammabilibus differunt	24.	cur post Morochtum ponantur	47.
cum lapidibus non coniungendae	20. 21.	species	91-94.
ex lapidibus oriuntur	254 199.	vocis origo	47.
lapidosae	76. 179. 180.	Turfi affectiones	74.
linguae adhaerent vel non	36.	generatio	252. 253.
martialis vires in corpore humano	283. 284.	varietales	173-176.
vt medicina nimium laudatae	277.	V.	
a metallis differunt	24. 25.	Valesiana	81. Mo. I. V.
ruralis diuersitas	251. 252.	Veldensis	134. 135. Ma. II. IX.
et sabuli differentia	253. 254.	Veneta	92. Tr. IV. I. 151. G. I. I.
sanctae	222. Tab. VIII. 29 199.	Creta ad Graphium referenda	59.
an ad sanguinem perueniant	292-294.	Veronenfis	

INDEX

Veronenfis	155. Li. IV. I.	Wermelandica	Arg. 114. II. IV. 115. Arg. IV. II. a. 1.
Vicentina	98. B. VII. II.		et III. 7. 119. Arg. X. V. a. 118. Arg.
Viennensis	100. B. XI. XIII.		IX. III. 114. IV. 115. V. 7. et VI. a. 7. 123.
Vitescens Terra Beccheri	12. 13.		Arg. XII. II. 7. 9. 149. Ma. XI. I. et
Viginosae terrae origo	252.		II. 178. Aren. III. 179. Aren. VIII.
Vmbrae genesis	253.	Westmannica	94. Tr. XII. XI. 146. Ma. III. VI. a.
proprietales	72. 73.		173. Tu. IV.
varietales	171-173.	Westrogothica	153. G. VII. V.
Vnicornu fossile ad terras non pertinet	46.	Wettinenfis	91. Tr. I. I.
Vplandica	91. Tr. I. XII. 115. Arg. III. III. 116. Arg. IV.	Winckelhaydenfis	114. Arg. I. IV. 119. Arg. X.
	II. 118. Arg. IX. IV. 122. Arg. XI. III.		II. 9. 122. Arg. XII. II. 7.
Vpsalienfis	91. Tr. I. XI. 93. Tr. VII. V. 94. Tr. VII.	Witebergenfis	164. H. VIII. et Sa. I.
	IX. 116. Arg. IV. II. 118. Arg. IX. VI. 11.	Wolekensteinensis	89. Mo. XI. VII. 124. Arg. XVI.
Vrinensis	109. B. XVI. I. 1.		154. Li. I. IV.
W.		Woldorpenfis	92. Tr. II. VI.
Waldeckensis	124. Arg. XVIII. III. 11.	Z.	
Waldenburgensis	96. B. III. II. 11. 97. B. V. I. 99.	Zellerfeldensis	117. Arg. VIII. I. 1.
	B. IX. I. 109. B. XVI. II. 114.	Zittauiensis	146. Ma. IV. V.
	Arg. I. IV. 115. G. IV. I.	Zwickauensis	96. B. III. II. 9. 100. B. XI. 119. Arg.
Wartenbergenfis	155. Li. III.		X. II. a. 147. Ma. VI. II. 155. Li. II.
Weidenfis	117. Arg. VIII. I. 7. 160. Li. X. II.		II. 159. Li. VIII. IV. 160. Li. X. VI.
Wermelandica	89. Mo. XI. VI. 92. Tr. IV. IV. 113.		172. U. IV. 7. 179. La. III. 239. Tab.
	Arg. I. I. a. II. 1. et III. 9.		XII. 6. 7.

L I P S I A E,
IMPRIMEBAT VLRIC. CHRISTIAN. SAALBACH.

H h h h

[illegible]

Tab: I.

Tab. III.

Tab. IV.

Tab. VII

